

vzdělávalo 1,4 % žáků-cizinců. Nadaným žákům byla ve většině škol věnována individuální péče jak v teoretické, tak v praktické výuce.

Ve sledovaných vyučovacích hodinách byla nejvyužívanější formou výuky frontální výuka (v maturitních oborech byla sledována v 91,8 % hodin, v učebních oborech v 85,8 % hodin). V polovině vyučovacích hodin byla frontální výuka doplněna samostatnou prací žáků. Skupinová a kooperativní výuka žáků probíhala v maturitních oborech v 21,2 % hodin a v učebních oborech ve 24,1 % hodin. V menší míře byla zařazena individualizovaná výuka (v maturitních oborech v 8 % hodin a v učebních oborech v 17,1 % hodin).

Z vyučovacích metod pedagogové v největší míře využívali vysvětlování a výklad, které byly součástí 88,8 % hodin v maturitních a 85,9 % hodin v učebních oborech. Ve více než polovině sledovaných hodin byl využíván rozhovor. Dále byla častěji využívána práce s textem (v 48,1 % hodin v maturitních oborech a v 38,5 % hodin v učebních oborech). Dovednostně-praktické metody používali pedagogové v 34,9 % hodin v maturitních oborech a v 39,6 % hodin v učebních oborech. Přibližně ve třetině hodin v maturitních i učebních oborech byly použity aktivizující metody.

Častěji bylo vzdělávání propojeno s praxí v učebních oborech (83,4 %) než v oborech maturitních (77,6 %). Výuka, která nebyla správná po obsahové stránce, byla zjištěna ve zcela ojedinělých případech. V maturitních i učebních oborech poskytovaly tři čtvrtiny učitelů žákům průběžnou zpětnou vazbu a efektivní práci s chybou.

V hospitovaných hodinách bylo sledováno využití ICT při výuce. V maturitních oborech byly ICT využity ve 44 % sledovaných hodin. Jednoduché prezentace učiva za využití ICT proběhly v 32,9 % hodin. Speciální softwarové aplikace bez přímého užití žáky byly použity v 2,5 % hodin, s přímou prací některých žáků s ICT v 1,9 % a s přímou prací všech žáků s ICT v 6,7 % sledovaných hodin. ICT nebyly využity ve 49 % a vůbec nebyly k dispozici v 7 % sledované výuky.

Využití ICT v učebních oborech bylo méně časté než v maturitních oborech. Pedagogové používali jednoduché prezentace učiva za využití ICT v 25,4 % sledovaných hodin. Využití speciálních softwarových aplikací pedagogy či žáky bylo v porovnání s maturitními obory zjištěno v menší míře.

Při hospitační činnosti byla sledována také absence žáků. Lepší situace panovala v maturitních oborech středního odborného vzdělávání, kde průměrně chybělo 18,4 % žáků. Absence v učebních oborech byla vyšší a dosáhla 23 %. Absence jsou jednou z významných příčin školního neúspěchu žáků. Školy zavádějí pro zlepšení docházky žáků některá konkrétní opatření (zprísňená pravidla pro hodnocení chování a výsledků vzdělávání žáků ve školním řádu, možnost dálkového přístupu pro zákonné zástupce do evidence docházky). Tato opatření jsou účinná, pokud se škole daří navazovat funkční spolupráci se zákonnými zástupci žáka.

Školní klima v navštívených školách bylo hodnoceno převážně pozitivně, vytvářelo dobré předpoklady pro realizaci výuky podle ŠVP a pro naplňování profilu absolventa. Příznivé školní klima podporuje proces vzdělávání a také vhodně působí na osobnostní rozvoj žáků. V pohospitačních rozhovorech pedagogové hodnotili jednotlivé oblasti školního klimatu většinou pozitivně, oceňovali podmínky a prostředí školy, mezilidské vztahy, spolupráci a dobrou pracovní atmosféru. Vyjadřovali sounáležitost se školou a podporu činností směřujícím ke zvyšování kvality vzdělávacího procesu. V hodnocení školního klimatu byly